

[Arbejdsministeren]

kan holde ferie. Samtidig er der sket en udvidelse af retten til dagpenge, således at arbejdskravet i dag lyder: 26 ugers beskæftigelse inden for 4 år i stedet for, som det ellers har været lovens hovedregel, inden for 3 år, og i december måned fik regeringen tilslutning til den særlige moratorieregel, hvorefter ingen arbejdsledig, ingen langtidsarbejdsløs vil kunne falde for 26 ugers reglen i løbet af 1978.

Jeg vil dog i den forbindelse, selv om jeg mener, at disse to ting er forbedringer, understrege, at vores målsætning er at komme tilbage til de 3 år, og vi håber, at det program, vi kommer med omkring langtidsarbejdsløsheden, vil give en reel chance for tilbagevenden til 3 år. 26 ugers reglen er det meget nødvendigt at bevare, den skal bare kombineres med et tilbud om beskæftigelse til de arbejdsledige.

Samtidig har regeringen været opmærksom på de problemer, der kan opstå i ledighedsperioder for den enkelte ledige, hvis den ledige på én gang skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet og på samme tid også have mulighed for en meningsfyldt tilværelse, at gennemføre meningsfyldte aktiviteter. Et udtryk for denne tankegang er den udvidelse, der er sket og fortsat vil ske af de lediges muligheder for deltagelse i kurser med bevarelse af dagpengen.

Når forespørgeren før heroppe stod og sagde, at de ledige end ikke kan deltage i fritidsundervisning, modsiges det jo af den kendsgerning, at mange, mange tusinder af ledige hver eneste dag deltager i forskellige uddannelsesstilbud beregnet på de ledige, herunder også mere kompetencegivende uddannelser inden for et afgrænset område. Men det er klart, at betænkelighederne ved at give dagpenge er mindre ved ikke-kompetencegivende kurser, og derfor har vi selvfølgelig udvidet meget her, hvorimod der ved de kompetencegivende uddannelser er et vanskeligere problem at tackle. Her ønsker vi at fortsætte den linje, som vi hidtil har fulgt: i et samarbejde med undervisningsministeriet at prøve at trække en fornuftig grænse for de kompetencegivende uddannelser, som man med arbejdsløshedsunderstøttelse kan deltage i.

Jeg skal i den forbindelse også nævne Landsorganisationens forslag om betalt frihed til uddannelse, som kan komme til at

spille en rolle også for vores arbejdsløshedssituation i samfundet. Regeringen har modtaget og vurderer forslaget, men har endnu ikke taget stilling til det, heller ikke til dets økonomiske konsekvenser.

Uddannelse er imidlertid kun en af de aktiviteter, som den arbejdsløse kan gå i gang med for at bruge sin tid på en fornuftig måde, og regeringen er indstillet på at gå så langt, som det er muligt, for at give de ledige mulighed for at deltage i aktiviteter, som kan modvirke en ellers truende passivitet, herunder selvfølgelig også deltagelse i kommunalpolitisk arbejde. Jeg har allerede på baggrund af de konkrete sager, der har været, haft lejlighed til at diskutere dette spørgsmål også med arbejdsdirektoratet, og der er ingen tvivl om, at den praksis, vi vil følge, vil være meget lempelig med hensyn til f. eks. deltagelse i kommunalpolitisk og andet politisk arbejde.

Når alt dette positive er sagt, er der imidlertid visse principper, som vi nødvendigvis må holde fast ved. Vi må holde fast ved, at arbejdsløshedsdagpenge er en arbejdsmarkedsydelse, som ikke bør bruges til at finansiere alle mulige andre formål, uanset hvor fornuftige disse måtte være. Vi kan ikke bruge arbejdsløshedsdagpengene til at lappe på forsømmelser f. eks. inden for uddannelsesstøtteområdet. Vi må forbeholde arbejdsløshedsdagpenge for de egentligt arbejdsløse, vi kan ikke bruge det høje niveau for arbejdsløshedsdagpenge til at løse en masse andre opgaver i vores samfund.

Jeg skal slutte med at sige, at vi agter i den kommende tid at tage de initiativer, jeg før har beskrevet, vedrørende de langtidsarbejdsløse, vedrørende efterlønnen. Vi agter i de forhandlinger, der skal være vedrørende vores bolig- og skattepolitik, at lade det beskæftigelsesmæssige synspunkt være et hovedhensyn, at lade vurderingen af investeringsplanredegørelsen i høj grad bero på positive beskæftigelsesmæssige interesser, samtidig med at vi i en fortsat indkomstpølitik – og jeg har nævnt de forudsætninger, der efter regeringens opfattelse må opfyldes, for at vi kan føre en sådan fortsat indkomstpølitik – skaber forbedrede konkurrencevilkår for det danske erhvervsliv. Vi vil fortsætte med presset på den internationale opinion i de organer, hvor vi har mulighed for det, for at presse en mere aktiv økonomisk politik igennem,